

[Poul Dalsager.]

meget fyldigt bilagsmateriale, som skulle give tingets medlemmer god mulighed for at stifte bekendtskab med de motiver og de bevæggrunde, der ligger til grund for den argumentation, som såvel tilhængere som modstandere af Danmarks medlemskab af De europæiske Fællesskaber anlægger.

Det er et stort og omfattende arbejde, som hermed er tilendebragt, og dette tillige med den debat, der har fundet sted i det seneste års tid, samt det materiale, som er offentlig tilgængeligt, skulle nu også give vælgerne mulighed for ved folkeafstemningen den 2. oktober at træffe den afgørelse, som jo til syvende og sidst er vælgernes afgørelse.

En stor del af den offentlige debat og også diskussionen i markedsudvalget har drejet sig om Danmarks mulighed for indflydelse på udviklingen i fremtiden som medlem af De europæiske Fællesskaber. Kritikken er her i høj grad gået på det faktum, at Danmark ved at indtræde i Fællesskaberne på visse begrænsede områder må afgive en del af sin suverænitæt. Der er vel grund til at fremhæve, at præcis det samme gælder for samtlige de andre medlemslande såvel store som små.

Der er vel også grund til at fremhæve, at netop denne form for samarbejde har større tilslutning hos de små lande i Fællesskaberne, end den har haft hos de større.

Et andet moment, som i denne forbindelse bør nævnes, er efter min opfattelse dette, at der samtidig er tale om mulighed for udvidelse af vor indflydelse, nemlig en udvidelse af vor indflydelse på, hvad der skal ske i det fremtidige Europa. Danmark kan af mange og indlysende grunde ikke være interesseret i ikke at have indflydelse på, hvilken udvikling der sker i netop den verdensdel, hvor vi selv bor, en udvikling, som vi på godt og ondt vil være afhængige af, uanset om vi vælger at blive medlem af EF eller ej.

Der har været givet udtryk for, at vi i Danmark under de hidtidige forhold under alle omstændigheder har kunnet træffe egne og selvstændige beslutninger. Jeg er af en anden opfattelse, nemlig denne, at en lang række af de beslutninger, som vi i Danmark har måttet træffe på det økonomiske område, i meget høj grad har været resultatet

af de påvirkninger og det pres, der er kommet til Danmark udefra på grund af vor store afhængighed af verden omkring os og på grund af den store udenrigshandel, som Danmark har. Vi vil altid være afhængige af omverdenen og følsomme for pres af økonomiske begivenheder i andre lande, og det vil derfor være i Danmarks interesse at kunne få indflydelse på de beslutninger i verden omkring os, som under alle omstændigheder vil påvirke vore egne muligheder for at træffe beslutninger.

Det er helt naturligt af stor interesse, hvilke muligheder den danske regering, folketinget og den danske befolkning har for at få afgørende indflydelse på udviklingen i Fællesskaberne, hvis vi bliver medlem. Der er grund til at slå fast, at i det hidtidige fællesmarked har det været de nationale parlamenter, som på afgørende vis har ført kontrol med og har truffet beslutning om Fællesskabets handlinger. I den debat, der er foregået, har man ofte kunnet møde den påstand, at vigtige og afgørende beslutninger træffes i Bruxelles, uden at medlemslandene har mulighed for at gøre deres indflydelse gældende. Dette er naturligvis ikke tilfældet. Det er min opfattelse, at såfremt man forsøgte at opbygge et internationalt samarbejde, som fratog de nationale parlamenter og regeringer en vigtig kontrolmulighed og mulighed for selv at træffe vigtige beslutninger for deres eget lands vedkommende, ville et sådant samarbejde meget hurtigt bryde sammen.

Med hensyn til den store debat, der har været dels i offentligheden, dels i markedsudvalget om det grundlovsmedholdelige i den beslutning, der skal træffes, vil jeg gerne erklære mig fuldstændig enig med mindretallet i dets udtalelse i betænkningen, idet man siger:

„Mindretallet mener, at det må være folketinget, der tager stilling til spørgsmålet om grundlovens fortolkning.“

Jeg er som sagt enig i denne opfattelse, men jeg er ikke enig i det, mindretallet herefter anfører, nemlig at man finder, at denne fortolkning vil ske på et ensidigt grundlag. Der foreligger for markedsudvalget og for folketinget et meget fyldigt materiale udarbejdet af justitsministeriets lovkontor, ligesom der i udvalget er forelagt materiale udarbejdet af juridiske pro-